

Олег СИДОР-ГІБЕЛИНДА,
старший науковий співробітник
лабораторії мистецтва новітніх технологій ІПСМ НАМ України,
мистецтвознавець

ТЕАТРАЛЬНИЙ ХАРАКТЕР ВЕНЕЦІЙСЬКИХ БІЕНАЛЕ Бієнале як/і карнавал

1. Феномен автономного співіснування — під однією маркою La Biennale di Venezia — двох фестивалів: образотворчого і власне театрального (заснованого 1934 р.).

2. Театральні вистави, зняті на відео, у контексті Бієнале («Комедія» Семюеля Беккета 2001 р.).

3. Театральні актори — герої бієнальських артефактів — у тому числі учасників українських павільйонів (Іван Путров — у «Ван Халені», Сем Тейлор-Вуд на «Поемі про внутрішнє море» 2007 р.) та українських митців (портрети Йосипа Гірняка та К. Кошевського на мінівиставці Анатолія Петрицького 1930 р. у Венеції).

4. Значуща театральна локалізація деяких бієнальських проєктів (Оксани Мась — біля театру Ла Феніче, 2011р.).

5. Місце театрального плакату на Венеційській бієнале 1984 р. (Радянський павільйон: ретроспектива доробків Миколи Акімова, Георгія Якулова, Едуарда Кочергіна, Вадима Риндіна, Олександра Тишлера, Петра Вільямса та ін.).

6. Феномен перформанса як квазі-театрального жанру і його численні з'яви на Венеційських бієнале (Фабріс Юбер, 1997 р., Джон Бок, 1999 р., Хозе Регіна Галіндо, 2005 р. та ін.).

7. Перформанс на презентації (павільйон Таїланду, 2003 р.) як елемент самодостатньої видовищності.